

Vrede door het bloed van het kruis

In het paradijs heersten vrede en rust, geluk en vreugde. Aan de wind des daags bemerkte de mens de tegenwoordigheid van zijn God, Die hem kwam bezoeken en met Wie hij in gelukkige gemeenschap leefde.

Maar die rust werd verstoord, die vrede verdween, die ge-meenschap met God werd afgebroken. De zonde scheidde de mens van zijn God. De duivel werd zijn meester. De dood trad in. Uit Gods tegenwoordigheid verjaagd, doolde hij rond in de wereld waar ziekten en kwalen hem benauwden, waar hij voortaan in het zweet van zijn aanschijn zijn brood moest eten, waar 'duisternis' hem omgaf en de dood hem verschrikte.

Wat zou er van de mens geworden zijn als God Zich niet over hem had ontfermd! Wonderbare liefde! Nog vóór het uitspreken van de vloek en de straf beloofde God een Verlosser. Het Zaad van de vrouw zou de slang de kop vermorzelen. 'Daar nu de kinderen [die God Hem gegeven had] aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij [Gods Zoon] op gelijke wijze daaraan deelgenomen, opdat Hij door de dood teniet zou doen hem die de macht over de dood had, dat is de duivel, en allen verlossen zou, die door angst voor de dood hun hele leven door aan de slavernij onderworpen waren' (Hebr. 2:14-15).

Gods Zoon is Mens geworden, waarachtig Mens, geboren uit een vrouw, ons in alles gelijk, uitgenomen de zonde. Daarom kon Hij onze plaats innemen. Hij heeft geen zonde gekend of gedaan. Hij was in al Zijn wegen, woorden en gedachten volmaakt. Aan Hem werd geen vlek of rimpel gevonden. Zijn menselijke natuur was heilig. Zo kon Hij de straf en het oordeel plaatsvervangend op Zich nemen en de dood ondergaan. Dit heeft Hij gedaan. Vrijwillig. 'Zie, Ik kom ... om Uw wil te doen, o God' (Hebr. 10:7), zo sprak Hij toen Hij in deze wereld kwam. Hij boog Zijn hoofd op het kruis onder de straffende hand van Gods gerechtigheid.

Door Zijn dood alleen konden wij verlost worden, want door die dood werd de zonde tenietgedaan, de duivel verslagen, de dood overwonnen en het leven en onvergankelijkheid aan het licht gebracht (2 Tim. 1:10). Zoals de wateren van de Rode Zee voor de Egyptenaren de dood en voor de Israëlieten het leven betekenden, zo is de dood van Gods Zoon voor allen die in Hem geloven en door het geloof met Hem verenigd zijn, de weg tot het eeuwige leven geworden. De apostel kan triomferend uitroepen: 'Waar is, o dood, uw prikkel? Waar, o dood, uw overwinning? De prikkel van de dood is de zonde; en de kracht van de zonde is de wet. Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus!' (1 Kor. 15:55-57).

Daarom kon de Heer, toen Hij deze aarde verlaten en tot de Vader weerkeren zou, tot Zijn discipelen zeggen: 'Vrede laat Ik u' (Joh. 14:27). Heerlijke woorden! Door Zijn lijden en sterven is de zonde, en dus de oorzaak van onze verwijdering van God, weggenomen. Als gevolg daarvan is er vrede gekomen tussen God en ons, vrede door het bloed van Zijn kruis.

Toen de Heer Jezus uit de doden was opgestaan en aan de avond van de dag van Zijn opstanding in het midden van de Zijnen verscheen, zei Hij: 'Vrede zij u!' (Joh. 20:19). Daarna toonde Hij hun de wonden in Zijn handen en in Zijn zijde, alsof Hij wilde zeggen: 'Er is vrede tussen u en God; die vrede heb Ik gemaakt; maar het is door het bloed van het kruis, het ging ten koste van Mijn sterven op het kruis van Golgotha'.

‘Vrede laat Ik u’. Zo sprak de Vredemaker. Met het oog op Zijn verzoenend lijden en sterven had Hij tot de zondares bij Simon gezegd: ‘Uw zonden zijn vergeven ... Uw geloof heeft u behouden, ga heen in vrede’ (Luk. 7:48-50). Welk een vaste grond van vertrouwen! Die de vrede gemaakt heeft, weet wel op welke grondslagen hij steunt. Als de ondertekenaar van een vredesverdrag u met eigen mond verzekert dat de vrede gesloten is, dan bent u ten volle gerust en verzekerd. Welnu, de Heer Jezus, de Vredemaker tussen God en ons, Die onze zonden gedragen heeft en Zelf tot zonde voor ons is gemaakt, verzekert ons dat de vrede gesloten en alles in orde is.

Daarom getuigen de apostelen in hun Brieven met zoveel vreugde en zekerheid van de vrede die door de dood van de Heer Jezus is aangebracht en waarin zij zich door het geloof verheugden. In Romeinen 5 zegt de apostel Paulus: ‘Wij dan, gerechtvaardigd op grond van geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus, door Wie wij ook de toegang verkregen hebben door het geloof tot deze genade, waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God’ (vs. 1-2). En in Efeze 2 zegt hij dat Christus Jezus de gelovigen uit de Joden en uit de volken in één lichaam met God verzoend heeft door het kruis, terwijl Hij daardoor de vijandschap gedood heeft, dat Hij gekomen is en vrede verkondigd heeft aan hem die veraf was en vrede aan hen die nabij waren. Van Christus zegt hij: ‘Hij is onze vrede’ (vs. 14). De apostel noemt God in Hebreëen 13 de God van de vrede, Die onze Heer Jezus, de grote Herder der schapen, door het bloed van het eeuwige verbond, uit de doden terugbracht (vs. 20).

Allen die in Christus geloven, hebben deel aan déze vrede, die door de Heer Jezus is gemaakt. Zij zijn door de dood van Hem met God verzoend. Door Jezus Christus is hun vrede verkondigd. Zonder bloedstorting is er geen vergeving, maar in de Heer Jezus Christus hebben zij de verlossing door Zijn bloed, naar de rijkdom van Gods genade. Zij hebben vrede door het bloed van Zijn kruis.

Gelooft u in de Heer Jezus? Hebt u zichzelf als een schuldig en verloren zondaar aan Hem overgegeven en toevertrouwd? Zo ja, dan hebt u vrede met God, want door de dood van de Heer Jezus bent u met God verzoend en gerechtvaardigd van uw zonden. In Zijn Naam wordt u de verzekering van de vergeving van uw zonden geschonken, zodat u met vrijmoedigheid in Gods tegenwoordigheid kunt verschijnen. Gelooft u dit getuigenis, dan zult u zich verblijden en met een gelukkig hart uw weg hier beneden bewandelen, totdat u in het hemels Vaderhuis straks, mogelijk heel binnenkort, Hem zult ontmoeten, Die Zichzelf voor u overgaf in de dood van het kruis.

Gelooft u nog niet in de Heer Jezus, bedenk dan nu nog wat tot uw vrede dient!

H.C. Voorhoeve